

Vrijwilliger aan het woord

Emma Tondeur, 29 jaar, speelt al van jongs af aan dwarsfluit. Toen haar moeder, geestelijk verzorger Jori van Gils, haar vanwege het vertrek van een aantal muzikanten vroeg of zij dwarsfluit wilde komen spelen tijdens de kerkdiensten in Eetcafé De Prins, hoefde Emma daar niet lang over na te denken.

Emma: "Ik geniet er enorm van. Misschien nog wel meer dan de cliënten zelf. Het is leuk om te zien hoe zij op mij en de muziek reageren. Neem bijvoorbeeld Fedor. Hij is blind maar als hij mij hoort doet hij zijn handen zo dat het lijkt alsof hij een dwarsfluit vast heeft. En Ton kan intens genieten als ik een klassiek stuk speel, hij zingt ook vaak mee. Mooi om te zien hoe je via de muziek een band krijgt met elkaar."

"Op mijn 4^e jaar wist ik al dat ik dwarsfluit wilde spelen. Ik begon op een mini plastic dwarsfluit en toen ik een jaar of zes was mocht ik op een echte zilveren dwarsfluit spelen. Eentje met een kromme kop zodat mijn vingers bij de knoppen konden. Ik was immers nog niet zo groot. Door de jaren heen ben ik altijd blijven spelen, gewoon als hobby. Het brengt me rust en ontspanning."

"Toen ik net als muziekvrijwilliger gestart was, maakte ik kennis met Marcel. Marcel praatte niet maar als ik begon te spelen lichtte zijn hele gezicht op. Via zijn ogen liet hij mij weten dat hij enorm genoot van mijn muziek. Zo bijzonder, dat vergeet ik nooit meer. Helaas is hij inmiddels overleden."

"Ik vind het fijn om naast mijn gewone werkzaamheden ook vrijwilligerswerk te doen. Iets voor een ander te kunnen betekenen, zonder dat je daar iets voor terug hoeft. Dat zou iedereen moeten doen. Daar wordt de wereld een stuk mooier van!"